

Voor vampiers, feeën en mensen overall!
En voor mijn stralende Celestine.

Illustraties door *Mike Carton*,
gebaseerd op originele tekeningen van *Harriet Muncaster*.

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2023 Harriet Muncaster
Isadora Moon and the New Girl werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2023. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2023 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Katleen Olaerts

Zetwerk: Debby Bruers

Alle rechten voorbehouden

ISBN 978 90 02 27889 1

D/2023/0034/363

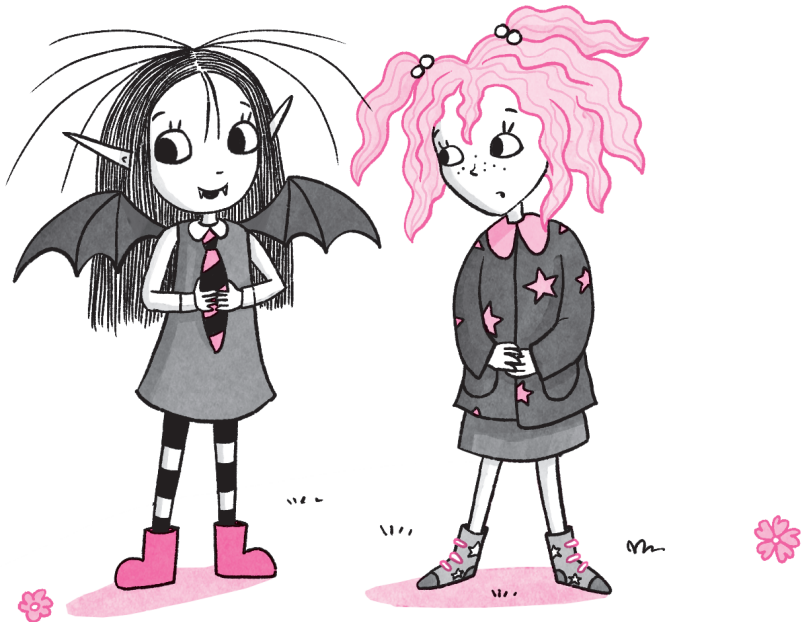
NUR: 282

Gedrukt in de EU

ISABELLA MAAN

Isabella en het nieuwe meisje

Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

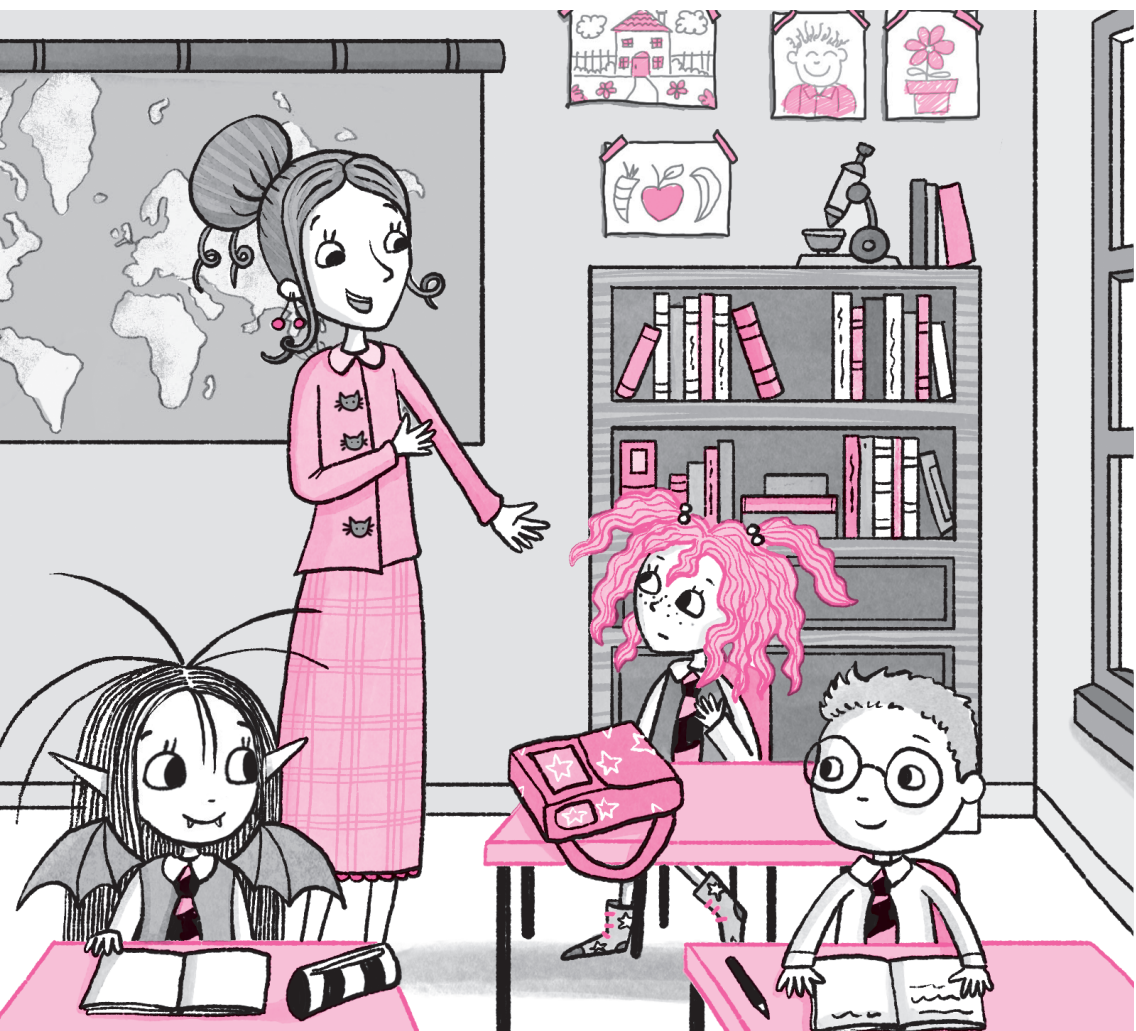
Hoofdstuk EEN

Het was de eerste schooldag en toen ik op school kwam, zag ik tot mijn verbazing een nieuw meisje vooraan in de klas staan.

‘Dit is Eva’, zei juf Kers. ‘Ze is nieuw in het dorp en ze zit vanaf vandaag in onze klas. Laten we haar allemaal welkom heten!’

‘Welkom, Eva!’ riep de klas in koor.

Ik zag juf Kers Eva naar een leeg bureau achteraan in de klas brengen en herinnerde me hoe het gevoeld had om zelf nieuw in de klas te zijn. Het was wat

eng geweest! Ik vroeg me af of Eva ook bang was. Ze glimlachte niet en stak de hele tijd haar hand uit naar haar borstzak.

Tijdens de speeltijd dromde de hele klas samen rond Eva op de speelplaats. We wilden haar allemaal graag leren kennen.

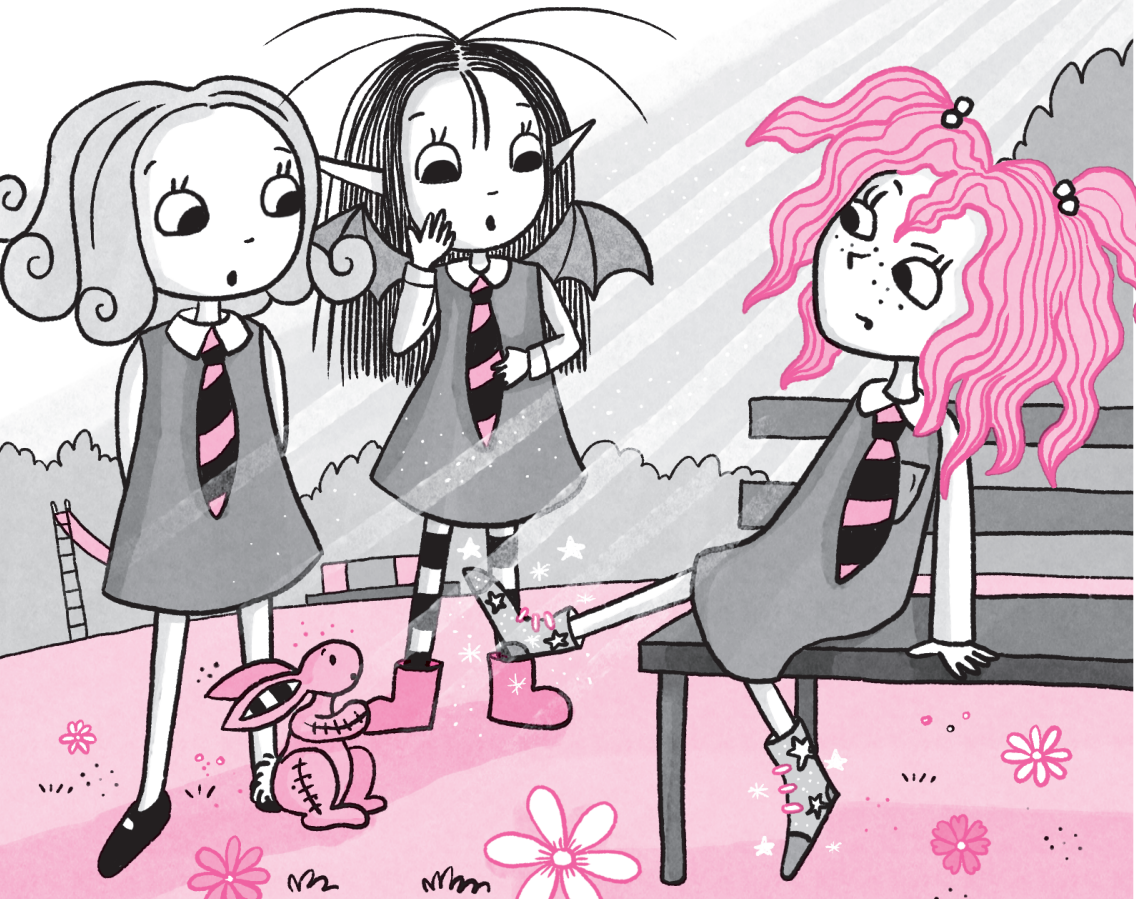
‘Ik vind je schoenen echt leuk, Eva!’ zei ik, ernaar wijzend.

‘Ik ook!’ zei mijn beste vriendin Zoë.

Eva droeg een paar extra fonkelende veterlaarsjes met zilveren sterren. Ik wist niet zeker of ze die wel mocht aandoen op school, maar ik vroeg me af of juf Kers niks gezegd had omdat Eva nieuw was.

Eva keek mij en Zoë aan, maar ze glimlachte of bedankte ons niet.

‘Ze zijn leuk, hè’, zei ze, en ze stak haar voet uit zodat de glitters schitterden in het zonlicht. ‘Veel beter dan al jullie saaie, ouwe schoenen!’

Ik hoorde Zoë naast me naar adem snakken en ik staaarde Eva geschokt aan, maar Bruno lachte. Het kon hem niks schelen dat Eva zijn schoenen saai vond.

‘Waar kom je vandaan?’ vroeg hij. ‘Ergens ver weg?’

‘Ver genoeg om van school te moeten veranderen’, zei Eva, en ze klonk wat boos. ‘Hiervoor zat ik op een véél betere school. Er was een zwembad! En mijn vrienden waren fantastisch!’ Ze keek ons allemaal woedend aan en ik voelde me plots helemaal klein en on-fantastisch.

‘O, juist’, zei Bruno. Hij haalde zijn schouders op en ging voetballen met Jasper en Lena.